

Ингелізнтѣ, на които сме дажжи за много
 чюдни и змыслванїа, и змыслухъ и желѣзнытѣ пѣ-
 теца, сирѣчь Бадгебортъ и Вилкинсонъ въ
 1758 л. Общитѣ дръмове и пѣтьове, дѣто ми-
 нѣватъ колѣ, съ неравни, камжиливи и сръжни.
 Тамъ трѣбва да надѣва довтѣжкѣтъ винаги мал-
 го препѣнки, които иискатъ твѣрдѣ голѣмъ силъ,
 ако потрѣбва да са каратъ по тѣхъ колѣ съ бжр-
 зниж. По доврѣ ѣ, кога пѣтатъ ѣ сѣхъ и акъ,
 сирѣчь да ѣ наспани съ мѣлосъ, сѣтиѣ да ѣ ѣ-
 тѣпканъ зарѣво, повѣче кога ѣ колкото са може
 равни и плѣжкѣ. Още по лесно и по бжржѣ мо-
 жеше да стани тѣа, ако бы былъ пѣтатъ тѣи
 равни както една желѣзна плѣча. Човѣкъ може
 да рѣче, че хората вѣхъ направилъ още отвреме
 такѣа преглѣданїа, и за тѣа трѣбва и да са
 и счюдвамы, че не са и змыслухъ желѣзнытѣ пѣтеца
 отъ по напредъ. При тѣа са намирахъ още
 предъ и змыслванїето на желѣзнытѣ пѣтеца
 джрвени пѣтьове настлѣны съ греды,
 на които трѣбваше да каратъ колѣ. Хората ви-
 дѣхъ, че придовѣванїето на тегилската сила вѣ
 твѣрдѣ голѣмо, кога по тѣхъ, както са сѣ-
 чѣ истина на иѣкои мѣста въ Ингелтеръ, преи-
 саше са колѣ съ камжиливи и камжиливи вжганца.
 Предъ 300 години по напредъ и имаше вѣке, на рѣ-